நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது - 7 | 1911௵ ஆகஸ்டு௴ | மாதம் 3

SIMPLE TALKS ON PLANTS

தாவரம்

"சாமி! நீ எப்போது வருவாய் என்று எதிர்பார்த்திருந்தேன். நீ விளையாடப் போகாமலும் வந்துவிட்டாயே, அதிக சந்தோஷம்" என்றான் முத்து.

"ஆமாம், எனக்கும் சந்தோஷந்தான். உனக்கு எப்போது சொல்லப் போகிறேன் என்று எனக்கு ஆவலாக இருக்கிறது; அதனால்தான் பாடசாலைவிட்டதும் வேகமாய் வருகிறேன்," என்றான் சாமி.

"இருக்கட்டும், நமது விஷயத்தைப் பேசுவோம். பிறகு இருட்டிவிடும். வா, தோட்டத்திற்குப் போவோம்" என்றான் முத்து.

[இருவரும் தோட்டத்திற்குப் போனார்கள்.]

"நேற்று என்ன விஷயம் பேசினோம் என்று நினைவிருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் சாமி.

"இதுவும் நினைவில்லாமல் போகுமா — இதைவிட எனக்கு வேறு எண்ணம் ஏது? நேற்று அடிமரங்களைப்பற்றிப் பேசினோம். அடி மரம் இத்தனை வகை என்று விளக்கிக்காட்டினாய்" என்றான் முத்து.

"அதுதான் சரி, கேட்டதைக் கேட்டவாறே நினைவில் வைக்கவேண்டும்; சரி, அடிமரத்தினால் விருக்ஷத்திற்குப் பயன் என்ன? யோசித்துப்பார்" என்றான் சாமி.

"யோசிப்பதென்ன, நேற்றுப் பேசிய விஷயத்தினால், அடிமரம் விருக்ஷம் நிலைத்து நிற்பதற்கு ஆதாரமாகிறது என்பது விளங்கிற்றே" என்றான் முத்து.

"அதுமட்டும் அன்று, அடிமரம் — (1) கிளைகளை, இலைகள், புஷ்பங்கள் முதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு அவற்றின்மீது, காற்றும் உஷ்ணமும் நன்றாய்ப் படும்படி செய்கின்றது. (2) வேரிலிருந்து வரும் மரவுணவு சாரத்தை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு மரத்தில் வளரும் பாகங்களுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுக்கிறது. (3) இலை யுதிர்காலத்தில் தன்னிடத்தில் உள்ள உணவை மரம் முழுவதுக்கும் கொடுத்துப் போஷிக்கின்றது!' என்றான் சாமி.

"அப்படியானால், சில அடிமரங்கள் கனத்தும், சில சிறுத்தும் இருப்பது ஏன்?" என்றான் முத்து.

"அது, அந்தந்த விருக்ஷ வகை வாழ்ந்திருக்கும் காலத்துக்குத் தக்கபடி இருக்கும். ஆல், புளி முதலிய மரங்கள் பல ஆண்டு ஜீவித்து இருப்பவை ; அதனால் அவைகளுக்கு பருத்த அடி மரம் உண்டு. அவரை, துவரை, நெல் முதலியவை ஓர் ஆண்டே வாழ்ந்திருக்கக் கூடியவை ; அதனால் அவற்றின் தண்டுகள் சிறுத்தும் பசுமையாகவும் இருக்கின்றன" என்றான் சாமி.

"எல்லாவற்றிற்கும் அடிமரம் ஒரேவிதமாகத்தானே இருக்கும்?" என்று கேட்டான் முத்து.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமாக இருக்குமா — உட்புறமாக வளரும் மரம் என்றும், வெளிப்புறமாக வளரும் மரம் என்றும் இருவகையுண்டு என்று நான் உனக்குச் சொல்லவில்லையா — எந்த

விதமான மரமாக இருந்தாலும் அவற்றின் விதையை நோக்கி, இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்படும்'' என்றான் சாமி.

''விதையில் வித்தியாசமென்ன ?'' என்று கேட்டான் முத்து.

அவசரப்படாதே, நான் சொல்வதைக்கேள். இந்தப் புளியங்கொட்டையை எடுத்துத் தோலை உரி, அதற்குள் விதை எப்படி இருக்கிறது பார்,'' என்றான் சாமி.

''ஆமாம் பார்த்தேன், விதை இரண்டு பாதியாக ஒட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது.'' என்றான் முத்து.

''சரிதான், இந்தச் சோளத்திலாவது, அரிசியிலாவது அப்படி யிருக்கிறதாபார்'' என்றான் சாமி.

''இல்லை, இந்த விதை பிரிவுபட்டில்லை. ஒரே தொகையாக இருக்கிறது'' என்றான் முத்து.

''இப்போது விதையில் இரண்டு வகையுண்டென்று தெரிகிறதா—இரண்டு சமபாகமாகப் பிரிந்திருக்கும் விதை இரட்டை இலைப் பருப்பு விதை என்றும், ஒரே தொகையாக இருப்பது ஒற்றை இலைப்பருப்பு விதை என்றும் பெயர் பெறும்.

பத்திராதிபர்.

NATURE STORIES

இயற்கைப் பொருட் கதைகள்

Wasp — குளவி.

இந்தக் குளவிக் கூட்டைப் பார். இது முன்பு காட்டிய கூட்டைப்போல் இருக்கிறதா — இல்லை; இது வேறு வகையாக இருக்கிறது. இந்த அறைகள் வெண்மையான ஏதோ ஒரு வஸ்துவினால் இயன்றிருக்கின்றது. அந்த வஸ்து எதைப் போல் இருக்கிறது எண்ணிப் பார்.

சிறிய காகிதத் துண்டுகள்போல் இருக்கின்றன. காகிதந் தானே — மனிதர் காகிதம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னமே இவ்விதக் கூடுகள் உண்டு. இந்தக் குளவிக் கூட்டைக் கண்டுதான் காகிதம் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு மனிதன் மனத்தில் பட்டதாக சரித்திரம் வழங்குகிறது. இயற்கைப் பொருள்களைக் கவனிப்பதனால் எவ்வளவு நன்மை உண்டாகின்றது யோசித்துப்பார்.

இந்தக் குளவியும் மண் குளவியும் ஒரே இனந்தான். இரண்டும் ஏறக்குறைய உருவத்தில் ஒன்றாயிருந்தாலும் செய்கையில் சிறிது மாறுபட்டிருக்கும். இந்தக் குளவி தன் கூட்டை மண் குளவியைக் காட்டிலும் வெகு அழகாய் அமைக்கின்றது. இந்தக் கூடு முழுதும் காகிதத்தினாலேயே கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் குளவிக்கு கடிதம் எவ்வாறு கிடைத்திருக்கும்? யோசித்துப் பார். தானே செய்திருக்குமா? ஆம், குளவிக்கு கடிதம் செய்யும் வகை வெகு காலத்திற்கு முன்னமே தெரிந்திருக்கிறது. குளவி சிதைந்துள்ள வஸ்துக்களின் அணுக்களைக் கொண்டுவந்து ஒன்றோடொன்றை நன்றாய்ப் பொருத்தி காகிதம் செய்கிறது. இனி இந்தக் குளவியின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். அதைக் கேட்டால் இதற்குள்ள அறிவும் திறமையும் உனக்கு நன்கு விளங்கும்.

மழைகாலத்தில் குளவிக்கு யிவ்விதமான கூடு கிடையாது. அது மழைகால முழுதும் வீடுகளிலுள்ள களஞ்சியங்களில் படுத்து நித்திரை செய்யும். அக்காலத்தில் அதற்கு யாதொரு உணவும் வேண்டியதில்லை. வேனிற்காலம் வரும்பொழுது அது பெழுந்து வெளியே வருகிறது. இதுவரையில் அது துணையில்லாமல் ஒன்றியாகவே யிருந்தது.

இப்போது அது தைரியமாக வெளிப்பட்டு தனக்கு ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ள வசதியான யிடத்தை தேடுகின்றது. ஏற்ற இடம் கிடைத்தவுடனே குளவி தன்கூட்டை வெகு விசித்திரமாக அமைக்கத் தொடங்குகின்றது.

குளவி தன் கூட்டை மேலிருந்து கட்டிக்கொண்டு சிறு சிறு அறைகள் அமைக்கின்றது. அந்த அறைகளுக்கெல்லாம் அடிப்புறமாகவே வாசற்படி வைக்கிறது. அறைகளெல்லாம் சரிவர கட்டி முடிந்தவுடன் ஒவ்வொரு அறையிலும் ஒவ்வொரு முட்டையிடும். ஆனால் மண் குளவி ஒவ்வொரு முட்டைக்கும் அநேக புழுக்களை உணவாக தேடி அடைத்துவைப்பதுபோல இந்தக் குளவி செய்வதில்லை. இதனால் தன் குழந்தைகளைப்பற்றி இக் குளவிக்கு அக்கரையில்லையென்று எண்ணலாகாது.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு முட்டையினின்றும் ஒவ்வொரு புழு வெளி வருகின்றது. அப் புழுக்கள் தன்னைப் போல் இல்லாவிட்டாலும் அவை யாவும் தன்னுடைய குழந்தைக

ளென்றே நம்புகின்றது பிறகு, அது தன் குழந்தைகளுக்காக யெவ்வளவு சிரமப்பட்டு உழைக்கிறது தெரியுமா.

ஒரு பறவை தன் குஞ்சுகளுக்கு உணவு கொண்டுவந்து ஊட்டுவதற்கு யெவ்வளவு சிரமப்படுகிறதோ அதை விட அதிகமாக குளவி தன் குழந்தைகள் விஷயமாகச் சிரமப்படுகிறது.

குளவி தன் குஞ்சுகளுக்கு உணவு கொண்டுவர வெளியேபோகிறது. அது மச்சம், மாமிசம் முதலிய விற்கும் கடையண்டை போய் ஈயைப் பிடித்துக்கொண்டுவருகிறது. அந்த இடத்தில்தான் ஈக்கள் அதிகமிருக்குமென்று அதற்கு தெரியும்போலும். இப்படியே அது பலமுறையும் பறந்துபோய் பல ஈக்களைக்கொண்டுவரும்.

பிறகு ஒவ்வொரு அறையும் ஒருவித வெள்ளைக் கதவினால் மூடுண்டு கிடப்பதைக் காணலாம். குளவி அப்பொழுது தன் குஞ்சுகளுக்கு உணவு கொடுப்பதில்லை. அக்காலத்தில் குஞ்சுகளெல்லாம் படுத்து நித்திரை செய்கின்றன. அவைகளைப்பற்றிய கவலை தாய்க்கு சிறிதும் கிடையாது.

கூட்டுக்குள் என்ன நடக்கிறதென்பது உனக்கு தெரியுமா? ஒவ்வொரு புழுவும் தன் தாயைப்போல் உருவத்தை அடைகின்றது. சிலநாட்களுக்குள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பறவையாக வெளியேவரும். அப்பொழுது அவைகளுக்கு எவ்விதமான இடையூறும் உண்டாகாதபடி குளவி அதிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் எதிரிகளோடு சண்டை செய்யவும் பின்னிடையாது. இந்தச் சமயத்தில் அதன் கூட்டை நீ தொட்டுப்பார்? குளவி எவ்வளவு கோபத்தோடு உன்னைக் கொட்டுகிறது. அப்படி கொட்டுவதனால் அது துஷ்டகுணமுள்ளதென்று அதை தூஷிக்கலாமா, அதன் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றவே அவ்வாறு செய்கிறது.

புழுக்களெல்லாம் தம் தாயின் உருவத்தையடைந்து வெளியே வந்தவுடன் தம் தாய்க்கு உதவிசெய்ய ஆரம்பிக்கின்றன. வயது வந்தகாலத்தில் தாம் பெற்றோருக்கு உதவிசெய்வது பிள்ளைகளின் கடமையல்லவா? அதையறிந்து செய்யும் இக்குளவிகளை நல்ல குழந்தைகளென்றே சொல்லவேண்டும். இந்தக் குளவிகள் தம் பெற்றோருக்கு என்ன உதவி செய்யக்கூடும். அவை தம் கூட்டில் புதிய அறைகளைக் கட்டவும், பழைய அறைகளை சுத்தம்செய்யவும் உதவுகின்றன. இப்பொழுது தாய்க் குளவிக்கு அவ்வளவு கவலையில்லை. இந்த நல்ல குழந்தைகளைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வது உங்களுக்கு சந்தோஷத்தை விளைக்கவில்லையா? இனி நீங்களும் உங்கள் பெற்றோருக்கு உதவி செய்து சுகமாக வாழ முயலுங்கள்.

பத்திராதிபர்.

PSYCHOLOGY AND THE MODERN METHOD OF ELEMENTARY EDUCATION

தற்கால பாலபோதனாபத்ததியும், அதற்குவேண்டிய ஆத்மதத்வவிசாரமும்.

1. அருந்தமிழறிந்த ஆசிரியர்காள்! பற்பலகலைகள் மேன்மேலும் விருத்தியடைந்துவரு மிக்காலத்தில், ஆத்மதத்வ விசாரத்தினால் பாலபோதனாபத்ததி யடைந்துவரும் சீர்திருத்தத்திற்கு அளவேயில்லை யென்பது திண்ணம். இவ் வாத்மதத்துவத்திற்கு அங்கிலேயர் 'ஸைகாலஜி' எனப் பெயர் வழங்கியுளார். ஸைகாலஜி என்னும் பதமும் கிரேக்க பாஷையிலுள்ள ('ஸைகி' = மனம்) என்னும் தாதுவிலிருந்து வந்தது. ஸைகாலஜி எனினும், ஆத்மதத்வமெனினும், மனோதத்வமெனினும் ஒரே நூலையே குறிக்கும். மனுஷ்யன் என்னும் பதமும் (மன = நினைத்தல்) என்னும் தாதுவிலிருந்து பிறந்திருத்தலைக் காண்க —

2. இது நிற்க, தற்கால பாலபோதனாபத்ததி இம் மனோதத்வ விசாரத்தால் படிப்படியாய் ஒழுங்குபட்டுவரும் விதத்தை ஆராய்வோம். "பிள்ளைக்கு உபாத்தியாயரும் பெண்ணுக்கு மாமியாரும்" என்னும் பழமொழி கர்ணபரம்பரையாய் வழங்கிவரக்கேட்டு வருகிறோமன்றோ? அம் முதுமொழியி னுண்மையைச் சற்று உற்று நோக்குவோர்க்கு முற்கால பாலபோதனாபத்ததியின் விசேஷம் தெற்றென விளங்கும். மாமியாருக்கும் பெண்ணுக்கும் இருக்கும் பரஸ்பர நேசத்தை நீங்களே உற்று நோக்கி யறிவீர்களாக. முற்கால பாலபோதகர்கள் தாம் எருவிட்டுத் தம் பள்ளிக்கூடங்களில் வளர்த்துவந்த கல்விப்பயிருக்குக் கண்ணீராகிய மழை வேண்டுமென்று, தன் பயிரை எள்ளளவேனும் கவனியாமல், காலமெல்லாம் கழித்து, விழலுக்கெருவிட்ட குடியானவனே போன்று வருந்தினர். ஆயினும், நண்பர்காள்! ஆங்கில நாட்டார் மாத்திரம் கல்விப்பயிரைக் கண்ணீராகிய மழையின்றி வளர்க்கிறார்களென்பது என் கொள்கையன்று. "விசும்பிற் றுளி வீழினல்லான் மற்றாங்கே பசும்புற்றலை காண்பரிது" என்னும் பொய்யாமொழி பொய்யாம் மொழியாமோ? ஆங்கிலர்களும் கண்ணீராலேதான் கல்விப்பயிர் விளைவிக்கிறார்கள் எனினும், அக்கண்ணீர் பிள்ளைகளின் ஆனந்தக் கண்ணீரென்று

தெளிவீர்களாக. பிள்ளைகளின் மனோதத்துவத்தையறிந்து அவர்களிடம் பிதமில்லாத நன்னடத்தை, விடாமுயற்சி, பொருள்களையுற்றுப்பார்க்கும் தன்மை, தீர விசாரித்தறிதல் முதலிய நற்குணங்களைப் பசுமரத்தாணிபோன்று பிள்ளைகளின் மனதில் அறையுந்தன்மையன்றோ தற்கால போதனைமுறையின் தன்மை? பிள்ளைகளின் அறிவுக்கு ஓர் அரசன்போன்ற ஆசிரியர்கள் தம் செங்கோலாகிய பிரம்பைக் கொடுங்கோலாக்கித் தம் பள்ளிக்கூடங்களைக் கடும்புலி வாழுங் காடுகளாக்கிவிடின் அந்த கலைமாது குடிபுகுதற் கிடமிருக்குமோ?

3. இந்த நியாயங்களால் தற்கால பாலபோதகாசிரியர்கள் சதுர்வித உபாயங்களுள் தண்டமானது உபாயங்களின் வரிசைக் கிரமத்தில் கடையில் இருப்பதை நோக்கிக் கல்விப்பயிரை விளைவிப்பது மிகவும் நன்று. இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து என்ற ஆன்றோர் மொழியினுண்மையைச் சற்றுக் கவனிப்போம். பிள்ளைகளின் மனமாகிய சிலையானது ஓர் விசித்திரமான சிலை. அசையாப்பொருளாகிய சிலைக்குத் தன்மேல் சித்தரித்திருக்கும் எழுத்தின் தன்மை என்றும் விளங்காது. நம்பாலரின் மனமோ பிரக்ஞையோடு கூடிய சிலைகள். இச் சிலைகள் தம்மேல் எழுதியிருப்பவற்றை தாமறியும் திறமுடையவைகள். மேலும் தம்மேலெழுதியவற்றை விருத்திக்குக் கொண்டுவரவும் அல்லது மாறுபடுத்தவும் வல்லமையுடையவைகள். தோற்பையுணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டும் கூத்தனாகிய மனம் என்னும் ஒருவனையுடைய இச்சிலைகளைச் சித்ர வேலைகளாற் பண்படுத்தும் தொழிலைத் தமதெனக் கொண்டவர்கள் நம் பாலபோதகாசிரியர்கள். ஒரு சிற்பசாஸ்திரியினிடத்துள்ள குணங்களும் குற்றங்களும் அவன் செய்யும் பிரதிமைகளில் தெற்றென விளங்குமேயன்றோ? ஆதலின் இச் சிற்பசாஸ்திரிகளாகிய ஆசிரியர்களுக்குள்ள குறைகுற்றங்களை யறவேயொழித்து, சீர்படுத்தும்பொருட்டு ஆங்காங்கு போதனைமுறைப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி யுழைக்கக் கங்கணங்கட்டி விளங்கும் ஆங்கிலவாசிரியர்கள் நன்றிக்கு எந்நன்றி கைம்மாறாகும்?

4. நாமறியும் வஸ்துக்களின் ஞானமெல்லாம் இருவிதமாக உண்டாகிறது. அவ்விருவிதங்கள் நம் பஞ்சேந்திரியங்களால் அறியக்கூடிய வஸ்துக்களின் லக்ஷணம், லக்ஷியம் என்பவையே. இவ்விருவிதத்தில் லக்ஷணமென்பது என்னையெனின் எவ்வெவ் வஸ்து

வில் எவ்வெக்குணங்கள் அசாதாரணமாகக் காணப்படுகிறதோ அவ்வக்குணங்கள் அவ்வவ் வஸ்துக்கு லக்ஷணமெனச் சொல்லப்படும். இப்படிப்பட்ட லக்ஷணமென்பது எந்த வஸ்துவில் வியாபித்திருக்கிறதோ அவ்வஸ்து அந்த லக்ஷணத்துக்கு லக்ஷியமெனப்படும். லக்ஷணலக்ஷியங்க ளில்லாதவஸ்து நம்மறிவுக் கெட்டாததாகவே கொள்ளப்படும். பதார்த்தங்களின் லக்ஷணங் கூறுவதில் மூன்றுவித குற்றங்கள் சம்பவிப்பதுண்டு. அவை அதிவியாப்தி, அவ்யாப்தி, அஸம்பவம் என்பன. பசு என்பதற்கு லக்ஷணம் "கொம்புடையது பசு" எனின் அந்த லக்ஷணம் அதிவியாப்தி குற்றமுடையதாகும். ஏனெனில் கொம்புடைய மிருகங்கள் பசுவன்றி அநேக மிருக்கின்றனவன்றோ? ஆகையால் அந்த லக்ஷணம் ஒவ்வாது. அல்லது "பசு வெள்ளை நிறமுடையது" எனக் கொள்ளின், அந்த லக்ஷணம் அவ்யாப்தி என்ற குற்ற முடையதாகும். வெள்ளை நிறமன்றி வேறு நிறங்களும் பசுக்களுக் குண்டன்றோ? மூன்றாவது குற்றமாகிய அஸம்பவம் என்னும் குற்றம் அநேகமாய் நேருகிறதில்லை. "ஒற்றைக் குளம்புடையது பசு" என லக்ஷணஞ் சொல்லின் அது இக்குற்றமுடையதாகும். ஆகையால் உபாத்தியாயர் தான் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லும் லக்ஷணங்களும் பிள்ளைகள் தாங்களே சொல்லும் லக்ஷணங்களும் மேற்கூறிய குற்றங்களின்றி யமைந்திருக்கின்றனவா எனக் கவனிக்கவேண்டிய தவசியம். இனி லக்ஷியங்களைப் பற்றிக் கவனிப்போம். தற்கால பாலபோதனை முறையிற் போதிக்கவேண்டியவை யெல்லாம் லக்ஷியங்களை உபகரணங்களாகவைத்து லக்ஷணங்களைப் போதிப்பதே உத்தமோத்தமமானது. ஒரு வஸ்துவிற்கு லக்ஷியமின்றி அதன் லக்ஷணத்தை பிள்ளைகளுக்குக் கனவிலேனும் போதிக்கக் கூடாது. தான் போதிக்கும் நன்னடக்கைகளுக்கெல்லாம் ஆசிரியனே லக்ஷியமாக இருக்கவேண்டுமென்பது அத்தியாவசியகம். நம் பாலர்களை பேசும் யந்திரங்களாக்காது உண்மையான அறிவாளிகளாக்கவேண்டு மென்பதே தற்கால பால போதனைமுறையின் நோக்கம்.

S. RAJAGOPALACHARI,
Headmaster, Upper Primary School,
Manamai, Sudras Post.

THE GANGES

கங்கா நதி.

போது விவரம் — கங்கா நதியானது இந்துதேசத்திலுள்ள எல்லாநதிகளிலும் அதிக மேன்மையும், புண்ணியமும்பெற்ற நதியும், பூலோகத்தில் அதிக உன்னதமானதும் எப்பொழுதும் பனியால் மூடப்பட்டதும் இந்துதேசத்துக்கு வடக்கு எல்லையானதுமான ஹிமாலய பர்வதத்தில் மனுஷியருடைய திருஷ்டிக்குப்படாத அதிக தூரத்தில் ஒதுக்கான இடங்களில் உற்பத்தியாகி இந்தியாவுக்கு வடக்கேயுள்ள சம பூமிகளில் பாய்ந்து கிழக்கு முகமாகத் திரும்பி 1500 மைல் தூரத்துக்கு இமய மலையின் அடிவாரப் பக்கமாக பாயப்பெற்றதும் (தெற்கே) யமுனை, சோனை (வடக்கே) ராம்கங்கா, கௌமதி, கோகிரா, கண்டகி, கூசை முதலிய உபநதிகளைப் பெற்றதும் பின்பு வங்காளக் கடலிலே சங்கமமாகின்ற ஒரு திவ்ய நதி.

Hooghly forms the principal Mouth of the Ganges.

இமயமலைக்கு வடக்கே கங்கோத்திரி என்னும் இடத்திற்கு கொஞ்சதூரத்துக்கப்பால் உற்பத்தியாகி (கங்காநதி) அங்கு பகிரதி என்னும் நாமத்தைப் பெற்று பிற்பாடு வெகுதூரம் பாய்ந்து அலகநந்தமென்னும் நதியோடு கலந்தபின்பு கங்காநதி எனப் பெயர் பெறுகிறது. உற்பத்தி ஸ்தானத்திலிருந்து கொஞ்சதூரம் வரையில் இதன் அகலம் மிகக் குறைவு; ஆழமோ கிடையாது. இந்நதியானது அலகாபாத்திலிருந்துதான் ஆழமும், அகலமும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்த பின்பு அதிக விரிவையும் ஆழத்தையும் பெறுகின்றது. அலகாபாத்திலிருந்து சங்கமாகின்ற கடல்வரையிலுள்ள தூரம் சுமார் 1000 மைல். இந்நதி இவ்வளவு ஆழ அகலங்களைப் பெறுவதற்கு அதோடு வந்து கலக்கின்ற பல உபநதிகளே இந்நதிக்கு வடக்கு இமயமலைச் சாரலும், தெற்கில் விந்திய மலைச்சாரலும் இம் மலைச்சாரல்களில் மாரிகாலங்களில் பெய்யும் மழைப் பிரவாகங்கள் தடுக்கப் பட்டு பள்ளமான இடத்தை நாடி பின்பு பல சிற்றாறுகளாக பெருகி கங்கையில் சங்கமமாவதும். மாரிகாலத்தை விட வெயிற்காலத்தில் தண்ணீர் அதிகம். அப்பொழுதுதான் பனி உருகி பிரவாகத்தை உண்டாக்குகின்றது.

இந்துக்களின் கொள்கையும், நம்பிக்கையும் — அநேக கால முதற்கொண்டு இந்துக்கள் கங்கையை வணங்கி வருகிறார்கள் — தீர்த்தங்களில் மிகவும் பரிசுத்தமானதென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்து கங்கா யாத்திரை செய்து அதன் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து தாம் செய்த சகல பாவங்களையும் தொலைத்துக்கொண்டதாக நினைக்கிறார்கள். (சித்தாந்தம் அப்படியே) ஆனி மாசத்தில் வங்காள தேசத்தில் தசரா உற்சவம் மிகவும் முக்கியமானது. அப்பொழுது அவர்கள் கங்கா தேவியை வணங்குவதும், அதில் ஸ்நானம் செய்வதும் தாம்பூலாதிகளும் பட்டு பீதாம்பரங்களும் கங்கையில் விடுவது மிகவும் அற்புதமானது. மஹான்கள், தெய்வபக்தியுள்ளோர் கங்காநதி என்று சொல்வதில்லை கங்காதேவி என்று உச்சரிப்பார்கள். இன்று நாளை கங்கா யாத்திரை செய்து திரும்புகிறவர்கள் பெரிய செப்பு பித்தளை பாத்திரங்களில் கங்கா தீர்த்தத்தைக் கொண்டு வந்து தமது பந்துக்களுக்கும், சிநேகிதர்களுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை உட்கொண்டு தாம் செய்த பாவங்கள் தொலைந்து விட்டதாக நினைக்கிறார்கள். சிலர் கங்காதீர்த்த மடங்கிய பாத்திரங்களை பூஜிப்பதும் உண்டு.

வர்த்தகக் குறிப்பு — கப்பல் போக்கு வரவுக்கு இதை விட உபயோகமுள்ளது வேறு கிடையாது. இதிலிருந்து இரண்டு பெரிய நீண்ட கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் வழியாய் படவுகள் செல்லுகிறது.

கிருஷிக் குறிப்பு — மழைக்கால பிரவாகங்களில் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்படுகிற வண்டல் சாரமானது பங்காள தேசத்தை பொன்மய மாக்குகிறது. பெரிய மலைச்சாரர்களில் சேர்ந்துள்ள பல சாரங்கள் பிரவாகங்களில் அடித்துக்கொண்டு வருவது காரணம்

இதன் கரையிலுள்ள முக்கிய பட்டணங்கள் — காளிகட்டம், காசி, மாங்கிர், அலகபாத்.

R. V. PADMANABA IYER,
Headmaster, Elementary Aided School,
and Secretary, Teachers' Association,
Gobichettipalayam.

THE WAY OF ASKING QUESTIONS
கேள்வி கேட்கும் முறை

கற்பிக்கும் பாடத்தை மாணுக்கர்கள் கிரகித்து அது அவர்கள் மனத்திற் செவ்வையாய்ப் பதிகிற வரையில் கற்பிக்கப்பட்டாயிற்றென்று எண்ணப்படாது. இது உபாத்தியாயர்கள் அறியவேண்டிய ஆதாரவிதிகளில் அதியவசியமானது. கற்பிக்கப்படும் விஷயம் மாணுக்கர் மனதில் பதியவும், மாணுக்கர் அதைத் தெளிவாயறியவும் கேள்வி கேட்பது அத்தியாவசியமாம்.

கேள்வி கேட்கப்படும் நோக்கத்திற் கிசைய அவைகள் மூவகைப்படும். அவை (1) முகவுரைக் கேள்விகள் (Preliminary Questions); (2) கல்வி உணர்த்துங் கேள்விகள் (Questions for actual instruction); (3) பரீக்ஷைக் கேள்விகள் (Examination Questions) என்பவைகளாம்.

1. முகவுரைக் கேள்விகள் (Preliminary Questions) — கப்பற்காரன் விழுதுக் கல்லால் சமுத்திர ஆழத்தைப் பரிசோதித்துத் தீர்மானிப்பது போலவே, சாமர்த்தியமுள்ள ஓர் உபாத்தியாயன் குறித்த ஒரு விஷயத்தில் தன் மாணுக்கர் எவ்வளவு அறிந்திருக்கிறார்களென்றும், அதைத் தீர அறிந்திருக்கிறார்களோ அல்லவோவென்றும் சில தகுந்த கேள்விகளால் எளிதில் தீர்மானிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் மனோசக்திக்கும், தேர்ச்சிக்கும் ஏற்க கல்வி கற்பிக்கவேண்டும்.

2. கல்வி உணர்த்துங் கேள்விகள் (Questions for actual instruction)—மாணுக்கர் கற்க உபாத்தியாயர் விரும்பும் பொருளை அவர்கள் அவதானிக்கவும், தாங்களே அதைக் கண்டு கொள்ளும் பொருட்டு அவர்கள் மனோதத்துவங்களைத் தூண்டி நடத்தவும் தக்க விதமாய் அவர்களை வினவவேண்டும்.

உபாத்தியாயர் ஒருவன் யாதொரு விஷயத்தில் அறிவீனனென்று கண்டால், அதை உனக்குத் திருத்தப்போகிறேனென்று நேராய்ச் சொல்லக்கூடாது. அவனுக்குத் தெரிந்ததும் தாம் கருதியதைச் சார்ந்ததுமான ஒரு காரியத்தைப்பற்றி அவன் அபிப்பிராயத்தை அறிய மனதுள்ளவர்போல சில இலகுவான கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டும். அவ்வாறு அவனைப் படிப்படியாய் நடத்தி, தாம்

நோக்கியுள்ள பொருளை அவன் தானே கண்டுகொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். அல்லது அவன் ஒரு பெரிய குற்றத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறனென்றறிந்தால், அவனை நோக்கி நான் உன் தப்பிதத்தைத்திருத்தப் போகிறேனென்று வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல வொண்ணுது. அவனிடத்தில் பல கேள்விகளைக் கேட்டு, அவன் கொண்டிருக்கும் கொள்கை விபரீதமாய் முடியுமென்று படிப்படியாய் அவனுக்குணர்த்தி, பின்பு அவனுக்குச் சத்தியத்தைப் போதிக்கவேண்டும்.

இதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் எடுத்துச் சொல்லுவோம். இத் திருஷ்டாந்தத்தின் நோக்கம் யாதெனில், குறித்த ஒரு சற்சதுரத்தின் பரப்புக்கு இரட்டிப்பான பரப்புள்ள சற்சதுரத்தின் பக்கநீளம் எவ்வளவென்று மாணுக்கன் தானே கண்டுகொள்ளச் செய்வதே.

உபாத்தியாயர் — இது ஒரு சற்சதுரமென்று உனக்குத் தெரியுமல்லவா ?

மாணுக்கன் — ஆம் ஐயா ; இது சற்சதுரந்தான்.

உபா — இது சற்சதுர மென்பதை நீ எவ்வாறு அறிவாய் ?

மாணு — அதன் நான்கு பக்கங்களும் சமமாயும் எதிர்த்த கோணங்களை இணைக்கும் மூலைவிட்டங்கள் சமமாயு மிருப்பதால்தான்.

உபா — இதற்கு இரட்டிப்பானஒருசற்சதுரம்இருக்கக்கூடுமா ?

மாணு — ஆம், இருக்கக்கூடும்.

உபா — குறித்த சதுரப்பரப்புக்குத் தன் பரப்பு இரட்டிப்பாயிருக்கத்தக்கதாக இச்சதுரத்தின் பக்கம் எவ்வளவு நீளமாய் இருக்க வேண்டும் ?

மாணு — குறித்த சதுரத்தின் பக்கத்துக்கு இரட்டிப்பா யிருக்கவேண்டும்.

உபா — குறித்த சதுரத்தின் இரட்டிப்பான பக்கத்தில் வரையப்படும் சதுரம் குறித்த சதுரத்திற்கு இரட்டிப்பாகுமென்று சொல்லுகிறுயல்லவா ? நல்லது, குறித்த சதுரத்தின் ஒரு பக்கத்தில் அதற்குச் சமமான ஒரு சதுரத்தையும் இவ்விரண்டு சதுரங்களின் இரண்டு பக்கங்களில் அப்படிப்பட்ட வேறு இரண்டு சதுரங்களையும் ஒட்டுவோம். இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிற வடிவம் என்ன ?

மாணு — சற்சதுரமே.

உபா — இது முற்குறித்த சதுரத்துக்கு எவ்வளவு பெரிது ?

மாணு — நான்கு மடங்கு பெரிது.

உபா — நீ சொன்னதுபோல் இரண்டத்தனை யில்லவே ?

மாணு — அல்ல; நாலத்தனை.

உபா — குறித்த சதுரத்துக்குத் தனித்தனியே சமமான நான்கு சதுரங்களாலாகிய இப்புதுச் சதுரத்தில், வெளிக்கோணங்கள் நான்கையும் பிரிக்கத்தக்கதாய் நான்கு மூலைவிட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சதுரத்தையும் எவ்வாறு பிரிக்கும்?

மாணு — இரு பாகங்களாகப் பிரிக்கும்.

உபா — இந்நான்கு மூலைவிட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சமமாயிருக்கின்றனவென்றும், நான்குஞ் சேர்ந்து ஒரு சற்சதுரமாமென்றும் அறிவா யல்லவா ?

மாணு — ஆம் ; அறிவேன்.

உபா — இவ்வுட் சதுரம் மேற்சொல்லிய சதுரங்களில் எவ்வளவினால் ஆகியிருக்கின்றது ?

மாணு — உள்ளான நான்கு பாதிகளால்.

உபா — நான்கு பாதிகள் எவ்வளவுக்குச் சமமாகும் ?

மாணு — முழுமையான இரண்டிற்கு.

உபா — ஆகையால் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிற சதுரம் முந்திய சதுரங்களில் எத்தனைக்குச் சமம் ?

மாணு — இரண்டிற்கு.

உபா — அது எந்தவரையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது ?

மாணு — குறித்த சதுரத்தை இரு சம பாகங்களாகப் பிரிக்கும் வரையில்.

உபா — அதாவது அதின் மூலை விட்டத்திலல்லவா ?

மாணு — ஆம், ஐயா.

மேற்காட்டியவாறு தப்பிதத்தைக் கண்டு திருத்திக்கொள்ளச் செய்ததிலும், சத்தியத்தை உணர்த்தினதிலும், மாணுக்கனுடைய மனம் எவ்வளவு அநுகூலமானவிதமாய் முயற்சி யடைந்ததென்று பரிஷ்காரமாய்ப் பார்க்கிறோம்.

3. பரீக்ஷைக் கேள்விகள் (Examination Questions) — இவ்வகைக் கேள்விகளால் உபாத்தியாயர் தான் கற்பித்த பாடத்தில் மாணுக்கர்கள் எவ்வளவு கிரகித்துக் கொண்டார்களென்று திட்டமாய் அறிந்துகொள்ள ஏதுவுண்டு. அவர் முதலாவது கேள்விகளால் கல்விப் பொருளை மாணுக்கர் மனதில் செலுத்துகிருர். பின்பு

மாணுக்கர் மனதில் பதிந்தது எவ்வளவென்று கேள்விகளால் சோதித்து வெளிபிடுகிருர்.

தக்க திருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டு விளக்கிய பின்பே கேள்வி கேட்கத் தொடங்கவேண்டும். (Examination should always follow explanation) ஒரு விஷயத்தின் பொருளை நன்றாய் விவரித்து விளக்கியபின்பே கேள்விகளால் பரீக்ஷிக்க வேண்டுமேயொழிய, மாணுக்கர்களுக்குத் தாங்கள் சொல்லும் பதில் இன்னதென்று விளங்காமல் 'சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை' என்பது போல் சொல்லச் செய்யலாகாது.

கேள்வி கேட்பதில் பின் வரும் சாதாரண விதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் —

1. கேள்வி கேட்பதில் அரிதான சொற்களையும் உயர்ந்த நடையான வாக்கியங்களையும் அல்ல; எளிதான சொற்களையும் வழக்கமான நடையையும் பிரயோகிக்கவேண்டும். (Good Questions are in simple Language and Short) — கேள்விகள் கேட்கும் நோக்கமானது உபாத்தியாயருடைய அதி திறமையையும் அபார பாண்டித்தியத்தையும் வெளிபிடுவதற்கன்று, பிள்ளைகள் பிரயோஜனத்தை அடையவேண்டு மென்பதே. சாதாரணமாய் வழக்கத்தி லில்லாதவைகளும், கடினமானவைகளுமாகிய பதங்களைச் சிறுவர்கள் பிரமிக்கும்படி அவர்களிடம் உபயோகிப்பவர்கள் ஆசிரியரல்ல ரென்பதற்கு அணுவளவும் சந்தேகமில்லை. மேலும் "நீங்கள் யாரேனுஞ் சொல்வீர்களா?" "உங்களில் தெரிந்தவர் யார்?" எனும் வீண்காலப் போக்கிற்குரிய அநாவசியமான வாக்கியங்களை உபயோகிப்பதையும் நிவர்த்திக்கவேண்டும.

2. கேள்விகள் சரியான விதமாயிருக்கவேண்டும் (Questions should be correct in form) — முழுவதையும் சரியான கேள்விகள் மூலமாக அறியவகைபார்க்கவேண்டும். ஒரு ஆசிரியர் "சிந்து என்பது ஓர் நதி' அது எத்தேசத்திலிருக்கிறதென்று அறிவீர்களா? என்பதைப் போன்ற கேள்விகளைக் கேட்கலாகாது. ஆனல் சிந்து நதியுள்ள தேசம் எது? என்று கேட்கலாம்" என்று கூறுகிருர்.

3. குறிப்பற்ற பொதுவான கேள்விகளைக் கேட்கலாகாது. (They should be definite) — இதன் நோக்கம் யாதெனில் ஒரே பதில் தரக்கூடியதும், உபாத்தியாயர் எதிர்பார்ப்பது எதுவோ அதற்கேற்ற விடை பகரக்கூடியதுமான கேள்விகளையே கேட்

கவேண்டுமென்பதுதான். "நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன?" "ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன் நேர்ந்தவைகள் யாவை?" "கோயமுத்தூரில் என்ன அகப்படும்?" என்பவைகளைப் போன்ற பல பொருள்களைத் தரும் குறிப்பற்ற கேள்விகளைக் கேட்கவொண்ணாது. அவைகளுக்குப் பல உத்திரங்கள் ஏற்பதால் யாதொருபயனும் உண்டாகாது.

4. புத்தகத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்ட சொற்களைக்கொண்டு உத்தரஞ் சொல்லக்கூடாதபடி கேள்விகேட்க வேண்டும், (They should be in the Teachers' own words) — ஒரு உபாத்தியாயர் பின் வரும் வாக்கியங்களைக் கற்பிக்கிறாரென்று பாவித்துக்கொள்வோம் —

"ஒருமனிதன் எருசலேம் நகரத்திலிருந்து, எரிகோப் பட்டணத்துக்குச் செல்கையில் கள்ளர் கையில் அகப்பட்டான். அவர்கள் அவனுடைய வஸ்திரங்களைக் கழற்றிக்கொண்டு, அவனைக் காயப்படுத்தி, அரை உயிராக விட்டுப் போனார்கள்." லூக். x 30.

இதன்மேல் சில உபாத்தியாயர்கள் பின்வருமாறு கேள்விகேட்கத் தொடங்குவார்கள் —

இந்த உவமை யாரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது? ஒரு மனிதனைப்பற்றி. அவன் எவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டுப்போனான்? எருசலேமிலிருந்து. எவ்விடத்திற்குப் போனான்? எரிகோவுக்கு. யார்கையில் அகப்பட்டான்? கள்ளர்கையில். அவர்கள் அவன் வஸ்திரத்தை என்ன செய்தார்கள்? அவனிடத்திலிருந்து உரிந்து கொண்டார்கள். அம்மனிதனுக்கு அவர்கள் செய்ததென்ன? அவனைக் காயப்படுத்தினார்கள். அவனை எந்த நிலைமையில் விட்டுப்போனார்கள்? அரை உயிராய் விட்டுப்போனார்கள்.

இவ்வாறு மேற்சொல்லப்பட்ட சரித்திரத்தில் அடங்கிய ஒவ்வொரு விசேஷத்தைப் பற்றியும் கேள்வி கேட்பது நன்மைதான். ஆயினும் ஒவ்வொரு கேள்வியும் புஸ்தகவார்த்தைகளைக் கொண்டு கேட்கப்பட்டதையும், ஒவ்வொரு உத்தரமும் அவைகளில் ஒவ்வொரு வார்த்தையாயுமிருப்பதையும் காண்கிறோம். இச் சரித்திரத்தை வாசிக்கக்கேட்ட எந்தச் சிறுபையனும், பெண்ணும் அது இன்னம் தன் காதில் தொனித்துக்கொண்டிருக்கையில், எவ்வளவேனும் ஞாபகசக்தியும், புத்திமுயற்சியுமின்றி இவ்வகைக் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ற உத்தரஞ் சொல்வது வருத்தமல்ல. மேலே கேட்ட

கேள்விகளுக்கு வாக்கியத்தின் பொருளைக் கொஞ்சமாவது உணராத எவனும் எளிதில் உத்தரஞ் சொல்லக்கூடும்.

ஆதலால் மேற்சொல்லிய சரித்திரத்தை மாணுக்கர் பூர்த்தியாய்க் கிரகித்துணர விரும்பினுல் வேதவசனத்தில் அடங்கிய பதங்களை நீக்கி, வேறு நடையான கேள்விகளை எத்தனம்பண்ணி, மாணுக்கரும் வேறு வார்த்தைகளிலேயே உத்தரஞ் சொல்லச் செய்வது அத்தியாவசியமாம்.

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி வேறொரு விதமாய் வினவுவது எப்படியென்று பார்ப்போம். முதலாவது முகவுரையாக இரண்டொரு கேள்விகள் கேட்போம். இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னதார்? யாரிடத்தில் சொன்னுர்? ஏன் அவைகளைச் சொன்னுர்? நியாய சாஸ்திரி கேட்ட கேள்வியைச் சொல்லு? இந்த உவமை எதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது? (பல உத்தரங்கள்.) ஒரு பிள்ளை பிரயாணமாய்ப்போன ஒருவனைப்பற்றி, பிரயாணமாய்ப் போகிறவனுக்கு என்ன பெயர் சொல்லுவாய்? வழிப்போக்கன். 'அவன் பிரயாணம் செய்தது எத்தேசத்தில்? யூதேவியாவில். அவன் சென்ற மார்க்கத்தைப் படத்தில் பார்ப்போம். அவன் எத்திசையாகப் பிரயாணம் செய்தான்? கீழ்த்திசையாக. எப்படிப்பட்ட தேசத்தின் வழியாக? (இங்ஙனம் அத்தேசத்துக் கடுத்த இரண்டொரு விசேஷங்களை உபாத்தியாயர் சொல்லி உணர்த்துவது உத்தமம்.) இப்பாடத்தினுல் அக்காலத்தில் அத்தேசம் எப்படிப்பட்டதாயிருந்ததென்று எண்ணத்தக்கது? அதிகமாகக் குடியேறப்பட்டிருந்ததென்றும், ஜனங்கள் அதிகமாய் நடவாத பாதைகளுள்ளதென்றும் நிதானித் தறியத்தக்கது. இதை எப்படி அறியலாம்? அவன் கள்ளர் கையில் அகப்பட்டதனுல். அகப்பட்டானென்பதை வேறுவிதமாகச் சொல்லு? பிடிபட்டான். கள்ளர் என்பதற்குப் பிரதிபதமென்ன? திருடர். அவர்கள் இப்பிரயாணக்காரனுக்குச் செய்ததென்ன? அவன் வஸ்திரத்தை உரிந்துகொண்டார்கள். அவன் வஸ்திரத்தை உரிந்துகொண்டதன்றியும் வேறு அவனுக்குச் செய்ததென்ன? அவனைக் காயப்படுத்தினுர்கள். காயப்படுத்தினுர்கள் என்பதைச் சற்று விளக்கிச் சொல்லு? கத்தியினுல் வெட்டினுர்கள் அல்லது தடியினுல் அகோரமாய் அடித்தார்கள். அவன் அதிகமாய்ச் சேதமடைந்தானென்று இவ்வுவமையால் அறிந்துகொள்வதெப்படி? அவனை அரை உயிராய் விட்டுப்போனுர்கள் என்றிருப்பதால்

மேலேகாட்டிய பாடத்தின் நோக்கம் இரண்டு, முதலாவது கேள்விகேட்கும் விதத்தால் உத்தரவை நேராய்த் தோற்றுவிக்காமல் மனமுயற்சிக்கு இடமுண்டாக்குதல். இது முகாந்தறத்தினுலேயே வேறுவகையான பதங்களைப் பிரயோகித்தும், அதற்கிசையமாணுக்கர் சரித்திரத்திலுள்ள பதங்களை வழக்கமான பதங்களாகத்திருப்பிச் சொல்லச் செய்வித்து மிருக்கின்றது. இரண்டாவது தனியே சொற்களை விசேஷமாய்ச் சரித்திரத்திலே அடங்கியிருப்பவைகளை உத்தரமாகச் சொல்ல விடாமல் அச்சொற்களைச் சாதாரணமாக வழங்கும் சொற்களாக மாற்றிச் சொல்லச் செய்விப்பதே. சிறுவர் பல முறை உபாத்தியாயருடைய கேள்விக்கு ஏற்ற உத்தரமாகும் பதத்தைக் கொடுத்தும், அப்பதம் சேர்ந்த வாக்கியத்தின் பொருளை முற்றும் அறியாதிருப்பதும் உண்டு. இவ்வகை வாக்கியங்களைப் பற்றிப் பூர்த்தியாய் வினுவின் அடியில் வருமாறு வேறுவகைக் கேள்விகளைக் கேட்பது நன்று.

இவ் வாக்கியத்தில் நாம் படித்துக்கொண்ட தென்ன? யாத்திரைக்காரனொருவன் யூதேயா தேசத்தின் சிரேஷ்டபட்டணத்தினின்று அதற்கு வடகிழக்கில் யோர்தான் நதியோரத்திலுள்ள வேறொருபட்டணத்துக்குப் போனனென்று படித்தோம்.

நல்லது; அப்போது அவனுக்குச் சம்பவித்ததென்ன? கள்ளர் அவனைக் கொள்ளை யடித்து, அரை உயிராக்கி மிகப் பல வீனனுயும், உதவியற்றவனுயும் விட்டுப்போனுர்கள்.

மாணுக்கர்கள் பூரணவாக்கியங்களை உத்தரங்களாகக் கொடுக்கும் வரையில் உபாத்தியாயர் திருப்தி கொள்ள வொண்ணுது. பாடத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளின் விஸ்தரிப்புகள் சாதாரணமாக இவ் வாக்கியங்களாகும், பாடத்திலுள்ள பிரதான பதங்களுக்குப் பிரதிபதங்களையும், அர்த்தங்களையும் கிரமமாக மாணுக்கரிடத்தில் கேட்பதனுல் பதங்களை அவ்வாறு விஸ்தரிக்கிறதற்கு உதவி கிடைக்கும். மேலே உதகரித்துக் காட்டிய திருஷ்டாந்தத்தை உபாத்தியாயர்கள் கைக்கொண்டு நடப்பது அத்தியாவசியம். ஏனெனில் சில உபாத்தியாயர்கள் பாடங்களை மாணுக்கர்களுக்கு விளங்கக் கற்பிக்காமல் பாராமல் மாத்திரம் படிக்கச் செய்வது மிகவும் வழக்கம். புத்தகம் முழுவதும் யாதொரு பிசகின்றி பாராது ஒப்பிக்கக்கூடிய மாணுக்கரை அதில் இல்லாத சொற்களுள்ள கேள்விகள் கேட்டால் ஒன்றிற்காவது சரியாய் உத்தரஞ்

சொல்லமாட்டார்கள். பாடத்திலுள்ள சொற்களையே கொண்டு கொடுக்கும் உத்தரங்கள் அவ்வளவு உபயோகமுள்ளவைக ளல்ல.

5. மாணுக்கருக்கு அதிகமாய்ச் சொல்ல வொண்ணுது (They should not tell too much)—மாணுக்கரே சொல்லக்கூடிய எதையும் உபாத்தியாயர் சொல்லாமல், உத்தியாயர் கற்பிக்க விரும்பும் பொருளைப் பல தொடர்ச்சியான கேள்விகளால் அவர்கள் மனதிதினின்று வருவிக்கப் பிரயாசைப் படுவது,உத்தமம்.

6. அனுமானத்தின் பேரில் சொல்லிய விடையை அங்கீகரிக்கலாகாது. (They should not admit of being answered by guess)— அனுமானத்தின்பேரில் சொல்லும் விடைகளை அங்கீகரிப்பதால் பல கேடுகள் விளையும். உபாத்தியாயர் கேட்கும் கேள்விக்கு ஏற்ற விடை இன்னதுதானென்று தெளிந்து பதில் சொல்லச் செய்வதற்கு வகை பார்க்கவேண்டும்.

7. ஆம் அல்லவென்னும் உத்தரம் வேண்டும் கேள்விகளை கேட்கத் தகாது. (Avoid questions which simply require a yes or no, for the answer)—இவ்வகைக் கேள்விகளை அடிக்கடி கேட்கிற ஜாடையினுலும், உத்தரம் வெளிப்பட்டுப்போம். திருஷ்டாந்தமாக "நாம் கடவுளை வணங்கவேண்டுமா?" "துஷ்டர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்களா?" என்பவைகளைப் போன்ற கேள்விகளால் எவ்வளவும் மன முயற்சிக்கு இடமுண்டாகாது. தாம் கற்பிக்க எத்தனிக்கும் பொருளைப்பற்றி மாணுக்கர் கொஞ்சமும் அறியாதிருந்தும், இக் கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொல்லலாகும்.

கேள்விகள் பிள்ளைகளின் சக்திக்கேற்றதாய் இருக்கவேண்டும் (Questions should be adapted to the capacity of the pupil)—சில சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகளின் புத்திக்கெட்டாத கடின கேள்விகளை ஆரம்பத்திலேயே பல உபாத்தியாயர்கள் கேட்பது வழக்கம். இது தகாது. கேள்விகளைச் சுலபமானதிலிருந்து படிப்படியாய்க் கேட்டுக்கொண்டு போவதே உத்தமம்.

9. கற்பிக்கும் கேள்விகள் சங்கிலித் தொடர்போல் ஒன்ருேடொன்று சம்பந்தப்பட் டிருக்கவேண்டும். (Questions should follow one another in order)—ஒவ்வொரு கேள்வியும் சங்கிலியின் வளையங்களைப்போல் அதற்கு முந்திய உத்தரத்தோடு இணைக்கப்பட்டதாய் விளங்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் நேர்ந்தபடியெல்லாம் கேட்கும் கேள்விகள் உபயோகப்படா,

10. தேறின மாணுக்கர் ஒரோ வேளை கேள்விகளுக்கு உத்தரம் எழுதச் செய்விப்பது அவசியம் (Advanced pupils should often be required to answer questions in writing) — இவ்விதம் ஒரு வகுப்பு முழுமையையும் சொற்பநேரத்தில் நுட்பமாய்ப் பரீக்ஷிக்கவேண்டும். வெகுகாலம் உபாத்திமைத் தொழில்செய்த ஒருவர், இதனடியிற் காட்டும்வகை மேற்கூறிய பரீக்ஷையை அனுகூலமாக நடத்துவதற்கு ஏற்றதென்று எழுதுகிறார்.

"ஒவ்வொரு மாணுக்கனும் ஒரு துண்டுக் காகிதத்தையாவது, தன் கற்பலகையையாவது எடுத்து, அதினோரத்தில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று சில வர்க்கங்களை வரிசையாய் அந்தந்த லக்கத்திற்கு எதிரே கொஞ்சம் இடமிருக்கக் குறித்துக்கொள்ளவேண்டும். உபாத்தியாயரும் அவ்வாறே செய்துகொள்ளவேண்டும். பின்பு உபாத்தியாயர் ஒரு கேள்வி கேட்டு தன் காகிதத்தில் ஒன்று என்னும் லக்கத்திற் கெதிரே அதற்கு உத்தரம் எழுத, ஒவ்வொரு மாணுக்கனும் அவ்விதமே செய்யவேண்டும். இப்பிரகாரம் எல்லாக் கேள்விகளையுங் கேட்டு, அவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முறையே உத்தரமெழுதியானவுடன் ஒருவனுடையது மற்றவன் கையிலிருக்கத்தக்கதாக மாணுக்கர் தங்கள் காகிதங்களை அல்லது கற்பலகைகளை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அதன் பின்பு உபாத்தியாயர் தமது காகிதத்தினின்று உத்தரங்களை ஒவ்வொன்ருக வாசிக்க, ஒவ்வொரு மாணுக்கனும் தன்தன் கையிலிருக்கிற பிறனுடைய உத்தரத்தைத் திருத்தவேண்டும். இவ்வாறு திருத்தியானவுடனே, அந்தந்த மாணுக்கன் தன் தன் காகிதத்தை திரும்ப வாங்கிப் பார்வை யிட்டுக்கொண்டு தப்பிதமாய்த்திருத்தியிருக்கிறதை எடுத்துச் சொல்ல, உபாத்தியாயர் அதைப் பூர்த்தியாய் விசாரித்துத் திருப்திசெய்து, கடைசியில் தாமே அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்துக் கொடுத்துவிடவேண்டும்." மேற்கூறியபடி மாணுக்கர் காகிதங்களை மாற்றிக் கொள்ளச் செய்வது சந்தேகப்படுவதுபோல் தோற்றுவதால் அதனைக் கண்டித்து, அந்தந்த மாணுக்கன் தன்தன் பிழைகளைத் தானே திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வாருமுண்டு.

11. ஒரோர்வேளை மாணுக்கருள் ஒருவன் மற்றவர்களை வினவுவதற்கு வகை பண்ணவேண்டும். (Pupils should sometimes question each other)— இது மாணுக்கருக்கு மிகவும் இனிமையும், அதிக பிரயோஜனமு முள்ளது.

ஆர். திருமலை,
உபாத்தியாயர்
எலிமெண்டரி ஸ்கூல்; கலங்கல்,
பல்லடந் தாலூகா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

COMPOSITION

வியாஸம்

எலிமெண்டரி பாடசாலையிலுள்ள சில வகுப்புகளுக்கு பல வகை வியாசங்களுண்டு. அவைகளுட் பிள்ளைகளுக்கு கற்பித்ததும் தெரிந்தவைகளுமாகிய ஜீவ வர்க்கம், விருக்ஷ வர்க்கம், தாது வர்க்கம், கடிதம் எழுதும் விதம், கதை, முதலானவைகளைப்பற்றி பிள்ளைகளை வியாசம் எழுதச் சொல்லும்பொழுது அவைகளை ஒழுங்கீனமாய் எழுத விடாமலும், அல்லது எடுத்ததுக்கெல்லாம் உபாத்தியாயர் வியாசப்பாட முழுமையும் கரும்பலகையில் எழுதி பிள்ளைகளை நோட்டு எழுதும்படியும், பாராயணம் பண்ணும்படியும் செய்தல்: பிள்ளைகளுடைய பாவனை சக்திக்கும், யோசிக்கும் சக்திக்கும் இடையூறுயிருக்கிறது. அந்தந்தப் பாட மாதிரியின் அம்சங்களையும் எழுதவேண்டிய முறையையும் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிவித்து வியாசம் அவர்களையே எழுதும்படி பழக்கவேண்டும். எப்படியென்றால் —

1. மனிதரின் எண்சாண் உடம்புக்கு சிரசே பிரதானம் என்பதுபோல மனிதர்களை உபமானமாக வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஜீவ வர்க்கங்களுக்கும் சிரசிலிருந்து பாதமட்டுமுள்ள உறுப்புக்கள், நிறம், வகை, பழக்க வழக்கம், குணம், அகப்படுமிடம், ஆகாரம், உபயோக முதலிய இந்த அம்சங்களையும்,

2. விருக்ஷ வர்க்கங்களைப்பற்றி வியாசம் எழுதுவதில் மேற்சொன்ன ஜீவவர்க்கங்களுக்கு முற்றும் விரோதமாய் சிரசிலிருந்து பாதமட்டும் என்றல்லாமல், பாதம்போ லிருக்கும் அடிமரத்திலிருந்து நுனிமரம் மட்டுமுள்ள உருவங்களாகிய வேர், அடிமரம் நுனிமரம், கிளைகள் (அல்லது மட்டைகள்) இலைகள் (அல்லது ஓலைகள்) நரம்பு (அல்லது ஈர்க்குகள்) பூ, பிஞ்சு, காய், பழம் முதலியவைகளையும், உயரம், அகப்படுமிடம், பயிரிடுதல், உபயோகம் முதலிய அம்சங்களையும்,

3. தாதுவர்க்கங்களைப்பற்றி வியாசம் எழுதுவதில் அவற்றின் தன்மை, நிறம், வகை, அகப்படுமிடம் எடுக்கும்விதம், உபயோகம் முதலிய அம்சங்களையும்,

4. கடிதம் எழுதும் விதம், கதை விசேஷம் (திருஷ்டாந்தம் தைப்பொங்கல் முதலியன) இவைகளைப்பற்றி கதாரூபமாய் 2, 3

தடவை பிள்ளைகளுக்குச் சொல்வதனலே பிள்ளைகளுடைய மனே சக்திகளை உற்சாகப்படுத்தி, அவர்களுடைய பாவனை, ஞாபகசக்தியைக்கொண்டு ஒவ்வொரு வித்தியாசமான சந்தர்ப்பங்களையும், மேற்சொன்ன வர்க்கங்களின் அம்சங்களையும் சேர்க்க வேண்டியவைகளைச் சேர்க்கவும், குறைக்க வேண்டியவைகளைக் குறைக்கவும் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியக்காட்டினபிறகு எழுத்துக்களைத் திருத்தமாயும், அழகாயும், நிறுத்தல் அடையாளங்களுடனும் எழுதும்படி பழக்கி, வியாசத்தின் ஒழுங்குக்கும், பொருளுக்கும் எழுத்துக்களின் திருத்தம் அழகு முதலியவற்றிற்கும் மார்க்குகளைப் பிரத்தியேகமாய்க் கொடுத்துவிட்டால் பிள்ளைகள் வியாசம் எழுதுவதில் வல்லவர்களாவார்கள்.

இந்தப்பாடம் (வியாசம்) கையெழுத்திற்கும், சொல்வதெழுதலுக்கும், இயற்கை அறிவிற்கும், வாசகப் பாடங்களுக்கும் சம்பந்தப்படுகிறது.

MANGALAM PILLAI, (*L. Secondary,*)
L. M. Elementary School Teacher,
Erode.

A CONVERSATION ABOUT POSTAL DEPARTMENT

தபால் இலாகா

(முன்றொடர்ச்சி-48.)

பா — அதற்கும் தபாலாபீசுக்குத்தான் போகவேண்டுமோ ?

ரா — என்ன நீ ஒன்றும் தெரியாதவனய் இருக்கிறய். முதல் வகுப்பு பிள்ளை கூட சொல்வானே. நீ மூன்றுவது படிக்கிறயென்று சொல்லுகிறய். உலக நடவடிக்கை ஒன்றும் தெரியவில்லையே.

பா — பணம் அனுப்பவேண்டுமானல் என்ன செய்யவேண்டும்?

ரா — நாம் பணம் அனுப்ப வேண்டுமானல் தபாலாபீசுக்குப் போய் ஒரு மணியார்டர் பாரம் முதலில் வாங்கவேண்டும்.

பா — இதற்கு ஏதாவது பணம் தரவேண்டுமா ?

ரா — இல்லை, அதெல்லாம் கிடையாது இனமாய் கொடுப்பார்கள்

பா — மணியாடர் பாரம் வாங்கி அப்புறம் என்ன செய்யவேண்டும்.

ரா — இதோ பார்த்தாயா, (மணியாடர் பாரத்தைக் காட்டி) இது தான் மணியாடர் பாரம். இது 3 பாகமாக பிரித்திருக்கிறது பார்த்தாயா. 2 ஆம் பாகத்தின் முதல் வரியில் அனுப்பும் பணத்தை எழுத்தால் எழுதவேண்டும். அதன்பின், யாருக்கு அனுப்புகிறேமோ அவர் விலாசம் எழுதவேண்டும்.

பா — அவ்வளவுதானு ?

ரா — இல்லை இல்லை இன்னுமிருக்கிறது. அதன்பின் நம்முடைய கையெழுத்து போடவேண்டும். (அந்த இடத்தைக் காட்டி) இந்த இடத்தில் இடதுபக்கம் தேதி குறிக்கவேண்டும்.

பா — 3-வது பாகத்தில் ஒன்றும் எழுதவேண்டா ?

ரா — அவசரப்படாதே, அதையும் சொல்லுகிறேன். நானும் அனுப்பும் பணத்தை இலக்கத்தால் குறிக்கவேண்டும். நாம் யாருக்கு அனுப்புகிறேமோ அவர் பெயரையும் குறிக்கவேண்டும். (புது மணியாடர் பிரகாரம்) அதன்பின் இந்த இடத்தில் (இடத்தைக் காட்டி) நம்முடைய விலாசம் எழுதவேண்டும்.

பா — நம்முடைய கையெழுத்து போட்டால் போதாதா? இன்னும் நம்முடைய விலாசம் ஏன் எழுதவேண்டும்.

ரா — இந்த 3-வது பாகந்தான் அவர்கள் பணம் பெற்றுகொண்டதற்கு நமக்கு அவர் கையெழுத்து போட்டுவரும். இது தான் அவர்கள் பணம் பெற்றுக்கொண்டதற்கு நமக்கு ரசீது.

பா — இதோ அடியில் கொஞ்சம் காலி இடம் இருக்கிறதே இது எதற்கு?

ரா — இதுதான் ஏதாவது சமாசாரம் இருந்தால் எழுதுவதற்கு.

பா — சரிதான், இனிமேல் எனக்கும் மணியாடர் பாரம் எழுதத் தெரியும்.

ரா — எனக்கு நேரமாய்விட்டது, நான் போய் வருகிறேன்.

பா — இந்தமாதிரி பணம் அனுப்புவதற்கு கூலி ஏதாவது உண்டா?

ரா — சொல்லுகிறேன் கேள். 1 ரூ முதல் 5 ரூ வரை 0-1-0 ரூ 5 to 10, 0-2-0. ரூ 10 to 15, 0-3-0. ரூ 15 to ரூ 25, 0-4-0. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு ரூ 25க்கும் 0-4-0 வீதம் கூலி கொடுக்கவேண்டும்.

பா — பணம் சீக்கிரமாய்ப் போய்ச்சேரவேண்டுமானல் என்ன செய்வது?

ரா — எனக்கு நேரமாய்விட்டது, சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது, தந்தி மணியாடர் செய்வது.

பா — அதற்குக் கூலி அதிகமோ.

ரா — சாதாரண மணியாடருக்கு ஏற்பட்ட கூலிதான் ஆனல் தந்திக்கூலி மாத்திரம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். ஆர்டினரியாய் இருந்தால் 6 அணுவும் எக்ஸ்பிரஸுக்கு 10 அணு அதிகமும் கட்டவேண்டும். இது தவிர ரெவினியூ மணியார்டர் ஒன்று இருக்கிறது. அது நம்முடைய நிலத்தின் தீர்வை அனுப்புவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பா — சரிதான் உனக்கு நேரமாய்விட்டது, நீ சீக்கிரம் போ.

கோ — அதோ குப்பு ஏதோ ஒரு மூட்டை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறுன் சற்று நில் என்னவென்று விசாரிப்போம்.

பா — என்ன குப்பு இது என்ன மூட்டை வெகு நன்றாய் கட்டி சீல் முதலிய போட்டு ஏதோ எழுதியிருக்கிறுயே.

கு — என் தம்பி தனக்கு 2, 3 சட்டையும் ஒரு குல்லாவும் ஒரு ஜோடி பூட்ஸும் அனுப்பும்படி கடிதம் எழுதியிருந்தான், ஆகையால் இவைகளை யெல்லாம் பார்சல் செய்து அனுப்பப் போகிறேன்.

பா — இதற்கு இந்த மாதிரி சீல் முதலானது வைக்கவேண்டுமா ?

கு — இந்த மாதிரி சீல் போடாவிட்டால் யாராவது பிரித்து எடுக்க நேரிடும். அல்லது கீழே நழுவி விழ ஏதுவாய் இருக்கும். அதற்காகத்தான் சீல் போடவேண்டும்.

பா — இப்பேர்ப்பட்ட பார்சல் அனுப்ப கூலி என்ன ?

கு — ஒரு பார்சல் 1 ரூபா முதல் 40 ரூபா எடைவரை யிருந்தால் அதற்கு 2 அணு தலைச்சீட்டும் இம்மாதிரி ஒவ்வொரு 40 ரூபா எடைக்கும் 2 அணு அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும்.

பா — இது பத்திரமாய்ப் போய்ச் சேருமா?

கு — பத்திரமாய்ப் போய்ச் சேரும். ஆனல் ரிஜிஸ்தர் செய்து அனுப்புவது மிகவும் நல்லது.

பா — சரி உனக்கு நேரமாய் விட்டது, நீ சீக்கிரம் போ?

கு — சரிதான் போய் வருகிறேன்.

பா — என்ன கோவிந்தன் எனக்கு இந்த விஷயங்கள் முதலானது அடங்கிய ஒரு புஸ்தகம் ஏதாவது இருக்கிறதா. அப்படியிருந்தால் எனக்கும் ஒன்று வாங்கிக் கொடுக்கிறாயா ?

கோ — அதற்கு என்ன சென்னப்பட்டனம் டிரெயினிங் ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. K. Narayana Aiyar, B.A L.T., அவர்களால் இப்பேர்ப்பட்ட அநேக விஷயங்கள் அடங்கிய "எலிமெண்டரி பாடமஞ்சரி" என்று மூன்று புஸ்தகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த புஸ்தகங்களை வாங்கிப் படித்தால் எல்லா சங்கதியும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

பா — அது எங்கே யிருக்கிறது. அதை வாங்கித் தருகிறாயா ?

கோ — அந்த புஸ்தகங்கள் இவ்விடத்தில் கிடையாது. சென்னைப் பட்டணத்தில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ C. குமாருசாமி நாயுடு அவர்கள் கம்பெனியில் இருக்கிறது. அவ்விடமிருந்து தருவிக்க வேண்டும். இன்று ஒரு கார்டு எழுதலாம்.

மா — பணம் அனுப்பாமல், அவர்கள் எப்படி அனுப்புவார்கள்.

கோ — V. P. பார்சலில் அனுப்புவர்கள்.

பா — அது என்ன சாமான் அனுப்புவதற்கு பார்சல் என்று தானே சொன்னேன். நீ கூட ஏதோ V. P. என்ற இரண்டு எழுத்துகள் சேர்த்துச் சொல்லுகிறாயே.

கோ — பார்சல் போலத்தான் இதுவும் ஆனால் அந்த சாமான்களின் கிரயத்தை அந்த பார்சல்மேல் குறித்திருக்கும் தொகையை தபாலாபீஸார் நம்மிடம் வசூலித்துக் கொண்டுதான் அந்த பார்சலைக் கொடுப்பார்கள்.

D. R SUBRAMANIA AIYER
H. M. & Secretary, Teachers' Association,
Vadamadura.